

Pécsi Ítéltábla

Pf.III.20.003/2026/5. szám

A felperes:

felperes1 (cím1.)

A felperes képviselője:

Buzády és Udvari Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Buzády Csongor Endre ügyvéd, cím2.)

Az alperes:

alperes1 (cím3)

Az alperes képviselője:

Nagyné dr. Lukács Anna ügyvéd (cím4)

A fellebbezési kérelmet előterjesztő fél:

felperes 106. és 109. sorszám alatt

A per tárgya:

élettársi közös vagyon megosztása

Az elsőfokú bíróság:

Kaposvári Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat:

26.P.20.295/2023/100. számú részítélet

R é s z í t é l e t

A másodfokú bíróság a felperes keresetváltoztatását elutasítja, és az elsőfokú bíróság részítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy tizenöt napon belül fizessen meg az alperesnek 1.293.450 (egymillió-kettőszázkilencvenháromezer-négyszázötven) forint másodfokú eljárásban felmerült perköltséget, valamint az államnak – a Nemzeti Adó- és Vámhivatal 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételei számlájára – az esedékesség napjáig 2.500.000 (kettőmillió-ötszázezer) forint meg nem fizetett fellebbezési eljárási illetéket. Az esedékesség napja a jelen határozat keltét követő hatvanadik nap. Az illeték megfizetése során a közlemény rovatban a Pécsi Ítéltábla megnevezését, az első- és másodfokú határozat ügyszámát, valamint a fizetésre kötelezett adóazonosító számát fel kell tüntetni.

A részítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

- [1] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint néhai néhai 2021. december 13. napján hunyt el, a hagyatékával kapcsolatos eljárást közjegyző közjegyző 11078/M/58/2022/44. számon felfüggesztette.
- [2] A néhai operett-énekesnőként a egyéb1 alkalmazásában állt, emellett zongorakísérettel rendszeresen fellépett különböző hajókirándulásokon, gálaesteken, melyekből a munkabérén felül rendszeres deviza- és forintjövedelme származott. 1998. január 6. napjától a néhai kizárólagos tulajdonát képezte a lakóhelyéül szolgáló helység1, cím5 utca 115. I. emelet 5. szám alatti ingatlan.
- [3] A néhai 2000 évben ismerkedett meg a felperessel, 2000. szeptember 30. napján menedzseri szerződést kötöttek, amely alapján a felperes vállalta, hogy a néhai részére fellépéseket szervez, reklámtevékenységet folytat, képviseli őt harmadik személyekkel szemben. A szerződés alapján a felperes jogosult volt a néhai nevével kapcsolatban reklámozni magát, és díjazásban részesült százalékos arányban a licenc- és jogdíjak, illetve a szervezett fellépések után.
- [4] A felperes és korábbi házastársa közötti vagyoni elszámolás eredményeként 2001. november 28. napján került a felperes kizárólagos tulajdonába a magyarországi lakóhelyéül szolgáló helység2, cím6 utca 35/B. szám alatti ingatlan.
- [5] A néhai és a felperes között megismerkedésüket követően érzelmi kapcsolat alakult ki, ismerőseik, barátaiak számára mint élettársak jelentek meg, ugyanakkor a saját ingatlanaikat továbbra is fenntartották, tevékenységüktől, elfoglaltságuktól függően hol külön-külön, hol együtt töltötték idejüket az cím5 úti, illetve a helység2i ingatlanban. A felperes Németországban is rendelkezett ingatlannal, rendszeresen tartózkodott ott is, külföldi fellépések alkalmával a néhaival ezt az ingatlant is használták.
- [6] A néhai mint beltag és a felperes mint kültag részvételével működő cég1-n keresztül a néhai magyarországi fellépéseket szervezett, és ebből a fellépések számától függően 2008 és 2020 között eltérő gyakorisággal különböző mértékű jövedelme származott. A néhai rendszeres jövedelemként a egyéb1 művészeként kezdetben munkabérben, a későbbiekben nyugellátásban részesült, továbbá rendszeresen lépett fel külföldön, dunai hajókirándulásokon, valamint 2003 és 2017 között a helység3 kastélyban. A néhai devizaszámlájára 2002 és 2010 között jelentős összegű devizaátutalás érkezett, melyből 2010 év végéig 107.242,89 euró megtakarításra tett szert úgy, hogy devizabevétele mintegy 306.000 eurót tett ki. A néhai a deviza megtakarításait folyamatosan felhasználta, rendszeresen utalt pénzt lakossági folyószámlájára, majd 2018 februárjától kezdve devizaszámláját nem használta, azon pénzeszközzel nem rendelkezett.
- [7] A felperes elsősorban művészeti menedzserként segítette a néhai művészeti karrierjét, a szóróanyagokon, szerződés-tervezeteken művészeti menedzserként tüntetették fel. Külföldi vendégek jelenléte esetén ellátta a fellépésekkel kapcsolatos moderátori feladatokat, volt, hogy énekelt, és a néhai részére a fellépései színesítése érdekében dalszövegeket is írt.
- [8] A néhai és a felperes külön bankszámlával rendelkezett. A felperes 2012 évtől nyugdíjas volt, nyugellátást Németországból kapott.
- [9] A néhai 2012. június 19. napján lakástakarék-számlát nyitott, és azon 2012. július hónaptól kezdve havi 20.150 forint összegű megtakarítást helyezett el. 2016. június 29. napján értékesítette a helység4, cím7 utca 23. szám alatti ingatlanát 6.300.000 forint vételárért, a vételár és devizamegtakarításai felhasználásával értékpapírt vásárolt, amelyet a 2012 januárjában nyitott értékpapírszámláján helyezett el. A 2017. január 16. napján kelt adásvételi szerződéssel értékesítette a helység5, cím8 út 2/2. szám alatti ingatlanban fennálló ½ tulajdoni

hányadát 7.650.000 forintért. A 2017. január 4. napján kelt adásvételi szerződéssel vásárolta meg az 1126 helység1, cím9 utca 24/D. alagsor 1. szám alatti ingatlant.

- [10] A felperes keresetében annak megállapítását kérte, hogy élettársi közös szerzés címén megszerezte a helység1, cím5 út 115. I. emelet 5. szám alatti ingatlan 415/1000 tulajdoni hányadát, valamint a helység1, cím9 utca 24/D. alagsor 1. szám alatti ingatlan ½ tulajdoni hányadát. Másodlagos kereseti kérelmében élettársi közös szerzés címén 300.000 euró ½ tulajdoni hányadára tartott igényt. Keresetét arra alapította, hogy 2000 őszétől 2021. december 13. napjáig élettársi kapcsolatban élt a néhaival, közös gazdasági tevékenységet folytattak, melynek eredményeként a keresettel érintett cím5 úti ingatlant közösen felújították, illetve közös jövedelemből a cím9 utcai ingatlant megvásárolták. A felújítás eredményeként az cím5 utcai ingatlan értéke 13.000.000 forintról 76,5 millió forintra emelkedett. Az ingatlant közös lakásként használták, jövedelmüket megosztották, együtt gazdálkodtak, menedzsereként és a cég1 kultagjaként a néhai fellépéseit szervezte, az azzal kapcsolatos ügyviteli feladatokat ellátta, továbbá Németországban egyéni vállalkozással is rendelkezett.
- [11] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte, vitatta az élettársi kapcsolat fennállását, a felperesnek az ingatlanok megszerzésében való közreműködését. A másodlagos kereseti kérelem kapcsán hangsúlyozta, hogy a néhai devizaszámláján szereplő összeg megszerzésében a felperes nem működött közre, ekkora összeg a devizaszámlán nem is áll rendelkezésre. Viszontkeresetet is előterjesztett, amelyben 2022. május 1. napjától kezdődően az cím5 utcai ingatlan kapcsán havi 300.000 forint használati díj megfizetésére kérte kötelezni a felperest, egyúttal kérte, hogy a bíróság kötelezze őt az ingatlan elhagyására. Kérte továbbá annak megállapítását, hogy a helység2, cím6 utca 35. szám alatti ingatlan 69/100 tulajdoni hányadát elsődlegesen ráépítés, másodlagosan élettársi közös vagyoni szerzés címén megszerezte.
- [12] A felperes a viszontkeresettel szembeni ellenkérelmében azt hangsúlyozta, hogy az cím5 utcai ingatlan a cég1 székhelye, így annak használatára jogcímmel rendelkezik, és a megbízás nélküli ügyvitel szabályai szerint az ingóságok megóvása érdekében is szükséges az ingatlan használata. A helység2i ingatlan tekintetében hangsúlyozta, hogy annak felújításában a néhai nem működött közre, a felújítások egyébként sem érintették az ingatlan szerkezetét.
- [13] Az elsőfokú bíróság részítéletével a keresetet elutasította, és a felperest kötelezte 3.060.000 forint perköltség megfizetésére. Határozatának indokolásában előre bocsátotta, hogy annak a kérdésnek a megítélésénél, hogy a felperes és a néhai kapcsolata élettársi kapcsolatnak minősül-e, a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) hatálybalépésével összefüggő átmeneti és felhatalmazó rendelkezésekről szóló 2013. évi CLXXVII. törvény 50.§ (1) bekezdése alapján a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (1959. évi IV. törvény) rendelkezéseit, annak is a 685/A.§-át kellett alkalmazni. Eszerint az élettársi kapcsolat fogalmi elemeihez tartozik a közös lakásban való együttélés, a közös háztartás fenntartása, a felek közötti érzelmi és gazdasági közösség fennállása. Hangsúlyozta, hogy az élettársi kapcsolat létrejöttéhez a lényeges fogalmi elemek együttes megvalósulása szükséges, azonban a kapcsolat összetett jellege folytán egyes fogalmi elemek részben vagy sajátosan is fennállhatnak. Ebből következően az élettársi kapcsolat törvényi elemeinek meglétét, illetve hiányát a felek konkrét körülményeire és az eset egyedi sajátosságaira tekintettel kell vizsgálat tárgyává tenni. E vizsgálat során abból indult ki, hogy a néhai és a felperes idősebb korukban ismerkedtek meg olyan módon, hogy mindkét fél lakhatása a saját tulajdonában álló ingatlanában biztosított volt, önálló jövedelemmel rendelkeztek, és szakmai együttműködés is megvalósult közöttük. Az elsőfokú bíróság tanú1, tanú2 tanú3, tanú4 és tanú5 tanúvallomása, illetve az okirati bizonyítékok alapján a felek közötti érzelmi kapcsolat fennállását megállapította, azzal azonban, hogy a felperes nem tudta bizonyítani, hogy ennek kezdő időpontja 2000 őszére tehető.

- [14] A közös háztartás vezetése, az együttlakás körében az elsőfokú bíróság azt állapította meg, hogy együttlakásuk sajátos módon, korukhoz és munkájukhoz, elfoglaltságukhoz igazodóan valósult meg. Közös háztartást nem vezettek, lakásaik fenntartásának költségeit nem osztották meg, céljuk nem irányult egyetlen közös háztartás fenntartására. Hangsúlyozta ugyanakkor az elsőfokú bíróság, hogy az élettársi kapcsolat fennállásához nem követelhető meg a közös lakásban való együttlakás és az általában szokásos közös háztartás fenntartása, ha az önálló lakásra és a valamennyi szokásos tevékenységre kiterjedő önálló háztartásra a feleknek a foglalkozásukból, illetve az életvitelükből vagy egyéb körülményeikből adódóan szükségük nincs.
- [15] Az elsőfokú bíróság kiemelt hangsúlyt helyezett arra a kérdésre, hogy a felek gazdasági közössége megállapítható-e. Az irányadó bírói gyakorlat idézésével rögzítette, hogy a gazdasági cél gazdasági érdekközösséget takar, amely azt jelenti, hogy a felek szándéka közös gazdasági célok érdekében, közös közreműködéssel, közös vagyonszerzésre irányul, és ennek érdekében egymást kölcsönösen támogatva, együttesen járnak el. A csatolt okirati bizonyítékok, bankszámlakivonatok, illetve a meghallgatott tanúk vallomása alapján azt állapította meg, hogy a néhai a saját jogán szerzett munkabéréből, nyugdíjából, a fellépésekből származó jövedelméből, megtakarításaiból megélhetését biztosítani tudta, a bevételeit teljesen önállóan kezelte, önállóan döntött azok lekötéséről, felhasználásáról, és a cím9 utcai ingatlan vételárának fedezete a bankszámláján rendelkezésre állt. A felperes jövedelmét szintén önállóan kezelte, mind magyarországi, mind helységeiben vezetett bankszámlával rendelkezett, bár azok egyenlegét, jövedelmének mértékét, megtakarításait a peresített időszakra nem igazolta. tanú6, tanú2 tanú5 tanúk vallomásának együttes értékelése alapján azt állapította meg, hogy a feleknek közös gazdasági céljuk, közös vagyonszerzésre irányuló szándékuk nem volt. A felperes által csatolt menedzseri szerződés, kifizetési bizonylatok, számlák, az egyes cégekkel történő levelezés, szerződéstervezetek, tanú5, tanú2 tanú3 tanúvallomása, a néhai bankszámlaadatának együttes mérlegelése alapján arra következtetett, hogy a gálaestekből, fellépésekből származó bevétel nem minősült a néhai és a felperes közös bevételeinek. A bizonyítékok nem támasztották alá, hogy a felperes a gálaesteken rendszeresen, folyamatosan moderátorként és énekesként a néhaival egyenértékű partnerként, mintegy fellépőtársként részt vett volna a néhai jövedelmének megszerzésében. A felperes ugyan a néhai számára meglévő zeneművekre dalszövegeket írt, az azonban nem volt megállapítható, hogy a dalszövegírást jogdíj iránti igénnyel élt volna, mindez az érzelmi alapon nyújtott kölcsönös szívességi szolgáltatás kereteit egyébként sem haladta meg. Ezen túlmenően a néhai és a felperes szerződéses munkakapcsolatban állt 2000. szeptember 30. napjától kezdve. Ennek a munkakapcsolatnak része volt, hogy a felperes mint művészi menedzser a különböző fellépések szervezésében közreműködött. A felperes által szervezett helység3 kastélyban történő külföldi fellépések során a kifizetési bizonylatok szerint a díjazás a felperest illette, a hajókiránduláson teljesített fellépésekért járó díjazás esetén viszont kifejezetten a néhai devizaszámlája került feltüntetésre, tehát a díjazás is őt illette meg. tanú2 tanú3 vallomása szintén megerősítette, hogy a néhai kiterjedt kapcsolatrendszerére figyelemmel a fellépések szervezését önállóan is ellátta, ezekben az esetekben a közreműködők felé a díjakat ő fizette. A néhai és a felperes tehát a fellépések díját mint jövedelmet megkülönböztette, azt külön kezelte, függetlenül attól, hogy harmadik személyek irányában történő egyeztetés során a felperes menedzserként feltüntetésre került-e.
- [16] Az elsőfokú bíróság értékelte a felperes eltérő nyilatkozatait is, amelyekből az a következtetés volt levonható, hogy a néhai jövedelmi, vagyoni viszonyaira, kiadásaira ténylegesen nem látott rá. A 2002-2016 közötti időszakra 280.000-700.000 euró bevételt állított, miközben 2010 év után jelentős devizabevételt a néhai nem tett szert, devizamegtakarítása 107.242,89 euró volt, amelyből 2016 év végére 14.597,36 euró maradt. A felperes kifejezetten állította, hogy a cím9 utcai ingatlan megvételére a néhai örökségből származó bevételt nem

használták fel, holott a néhai két ingatlant is értékesített, melyek vételára a bankszámlaadatok alapján a cím9 utcai ingatlan fedezetéül is szolgált. Emellett a felperes a bankszámlaadatok perbeli megismerését megelőzően nem tudott arról, sőt kifejezetten vitatta, hogy a néhai értékpapír megtakarítással rendelkezett volna, ahogy azzal sem volt tisztában, hogy a néhainak lakástakarék megtakarítása is volt.

- [17] A felperes 2015 évet követően a cég1 kültagja, a néhai a beltagja volt. A felperes azonban a bt. működéséről, az abban való együttműködéséről nyilatkozni nem tudott, abból származó jövedelmet nem igazolt, és az is megállapítható volt, hogy a néhai magyarországi fellépéseit a cég1-n keresztül a felperes közreműködése nélkül szervezte. A felperes az cím5 úti ingatlanban végzett felújítás volumene, időpontja kapcsán eltérő tényállításokat tett, sem a meghallgatott tanúk, sem a rendelkezésre álló okiratok, levezetések jelentős mértékű beruházást nem igazoltak. Arra vonatkozóan pedig, hogy mindezt milyen összegben finanszírozták közösen a felek, a felperes tényelőadást sem tett. Mindezek alapján az elsőfokú bíróság nem találta bizonyítottnak a felek közötti gazdasági közösséget, azt, hogy közös gazdasági tevékenység végzésével, közös vagyonszerzési céllal működtek volna együtt, erre figyelemmel úgy ítélte meg, hogy a felek között élettársi kapcsolat nem állt fenn.
- [18] Az elsőfokú bíróság mellőzte tanú7 tanú meghallgatását, miután a felperes és a néhai között a szoros, szeretetteljes érzelmi kapcsolat e tanúvallomás nélkül is megállapítható volt, az együttlakás ténye körében nem hallgatta meg tanú8 és tanú9t, arra figyelemmel, hogy a felek között az együttlakás sajátos módon történő megvalósulását más tanúvallomások alapján megállapította. Ugyancsak nem teljesítette tanú10, tanú11, tanú12, valamint a cég2 és a cég3 cég ügyvezetőjének tanúkénti meghallgatását, mert a tanúbizonyítási indítvány nem felelt meg a Pp. 284.§-ában foglaltaknak, másrészt a felperes utólag pontosította a tanúbizonyítással érintett tényállításának körét is. Bizonyítási indítványa így utólagos bizonyításnak minősült, előterjesztésére a Pp. 220.§ (1) és (5) bekezdéseiben foglaltakkal ellentétesen került sor. Emellett azon körülményekre, amelyekre vonatkozóan a felperes a tanúk meghallgatását kérte, az okirati bizonyítás is elegendő volt. Ugyanezen okból mellőzte tanú13 tanú meghallgatását is.
- [19] Az elsőfokú bíróság részítéletével szemben a felperes fellebbezett, amelyben elsődlegesen annak megváltoztatását és keresetének teljesítését, másodlagosan a Polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 381.§-a alapján az elsőfokú bíróság részítéletének hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróságnak új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a tényállást teljeskörűen nem derítette fel, a Pp. 276. § (1) bekezdését megsértve mellőzte a 2025. február 26-i beadványában, illetve a tárgyaláson bejelentett tanúk (cég4 cégtől tanú10 és tanú11, a cég5 cégtől tanú12, a cég6 cég és a cég3 cég ügyvezetője, valamint tanú14, tanú13, tanú8 és tanú9) meghallgatását, és a Pp. 346.§ (5) bekezdésébe ütköző módon ennek indokát sem a tárgyaláson, sem ítéletében nem adta meg. A tanúvallomásokkal tudta volna bizonyítani az élettársi kapcsolat fennállását, annak kezdő időpontját, a közte és a néhai között fennállott gazdasági közösséget. Sérelmezte az általa indítványozott szakértő kirendelésének indokolás nélküli mellőzését, valamint azt is, hogy az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta a 2025. szeptember 3. napján benyújtott filmfelvételeket, amelyeken a néhaival közösen szerepelt a helység6 Várban, illetve amelyek megörökítették a néhai 60. születésnapja alkalmából rendezett lovaskocsikázást. Mindezekből egyértelműen megállapítható, hogy nem csupán közösen léptek fel a színpadon, hanem a fellépések szervezését, lebonyolítását és népszerűsítését is összehangoltan, egymást kiegészítve végezték, illetve szeretetteljes, szoros élettársi kapcsolatban álltak, amely túlmutatott a hétköznapi ismeretségen.
- [20] Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság a tényállás megállapítása során {elsőfokú ítélet [3]-[4] bekezdés} nem vette figyelembe, miszerint a néhainak 2002 előtt ugyan volt devizaszámlája,

a jelentősebb bevételek azonban a közös munka eredményeként jelentek meg a számlán. Téves a [12] bekezdésben a néhai művészeti karrierjének segítésére vonatkozó megállapítás, ugyanis ő (a felperes) nem segítette a néhait, hanem ez volt a gazdasági együttműködés közöttük. A [16]-[19] bekezdésekben az elsőfokú bíróság az alperes ellenkérelmén túlterjeszkedve, helyette végzett el számításokat, következtetése pedig téves, mert a néhai a cím9 utcai ingatlant a közösen szerzett bevétel nélkül nem tudta volna megvásárolni.

- [21] Álláspontja szerint a részlegesen felderített tényállásból az elsőfokú bíróság helytelen következtetéseket vont le, összemosta a gazdasági közösség, a közös gazdálkodás, illetve közös gazdasági tevékenység fogalmát. Az élettársi kapcsolat megállapításához annak bizonyítását várta el, hogy a közös fellépések során egyenlő tevékenységet fejtettek ki, illetve a néhai bankszámlájával, a pénzügyeivel tisztában volt, azokat teljeskörűen ismerte. Mindezek nem fogalmi elemei az élettársi kapcsolatnak, másrészt csak a részítéletből derültek ki számára, hogy vele szemben ilyen elvárásokat támasztott az elsőfokú bíróság. A pervezetés körében erről annak ellenére nem kapott tájékoztatást, hogy ennek a Pp. 237.§ (3) bekezdés b) pontja alapján helye lett volna. Ugyancsak az anyagi pervezetési kötelezettségből következően kellett volna az elsőfokú bíróságnak felhívnia a figyelmét arra, hogy az általa benyújtott bizonyítékok nem elegendőek az élettársi kapcsolat kezdő időpontjának, illetve a gazdasági közösség fennállásának a megállapításához.
- [22] Az elsőfokú bíróság kötelezettsége lett volna az alperesi jogi képviselő felelősségre vonása is a 6/2018. (III. 26.) MÜK szabályzat (Etikai Kódex) 11.9. pontjának megsértése miatt. Az alperesi képviselő ugyanis álláspontja szerint etikai vétséget követett el, amikor hozzájárulása, illetve jogi képviselőjének hozzájárulása nélkül a peren kívüli egyeztetésen körvonalazódott ajánlatot a 2024. szeptember 11. napján megtartott tárgyaláson ismertette.
- [23] Előadta, hogy az elsőfokú bíróság az élettársi kapcsolat egyes elemeit ugyan helyesen ismertette, azonban téves az a következtetése, hogy a párkapcsolat élettársi kapcsolatnak minősítéséhez valamennyi elemnek fenn kell állnia; emellett indokolatlanul nagy hangsúlyt helyezett a gazdasági közösségre. Hangsúlyozta, hogy a néhaival együtt éltek, együtt dolgoztak, együtt végeztek művészeti tevékenységet, harmadik személyek felé mindketten felvállalták kapcsolatukat, a környezetükben élők élettársként tekintettek rájuk, így ez alapján kapcsolatuk élettársi kapcsolatnak tekinthető. A meghallgatott tanúk vallomásából a néhaival fennálló harmonikus, mély érzelmi kapcsolat mellett az is megállapítható, hogy közös életük során közös gazdasági tevékenységet folytattak, melynek keretében a néhai a hazai és németországi eseményeken énekelt, míg ő maga (a felperes) a fellépések háttérét (szervezés, dalszerzés, reklámozás, CD készítés) látta el, valamint alkalmanként énekelt is és konferált. A közös gazdasági tevékenység lényege volt a közös fellépés, a menedzseri szerződés és a cég1 közös üzemeltetése. A néhaival közös céljaik voltak, így jó életminőségen szerettek volna közösen élni, mégpedig a közös művészeti tevékenységükkel keresett pénz felhasználásával. Az élettársi kapcsolat megállapíthatósága szempontjából nincs jelentősége annak, hogy kinek a nevére szóltak a számlák, az ingatlanok tulajdoni lapján ki szerepelt tulajdonosként, melyikük bankszámlájára érkezett a pénz, illetve ki fizette a közreműködőket. A közös gazdálkodás megvalósulhat úgy is, hogy az egyik fél díjazás nélkül tevékenykedik a másik fél vállalkozásában, így az a körülmény, hogy nem igényelt jogdíjat, nem kért külön pénzt a tevékenységéért, nem zárja ki az élettársi kapcsolat fennállását. Munkavégzésének értékét a szerzési arány megállapítása körében kellett volna értékelnie az elsőfokú bíróságnak, vagyis először azt kellett volna vizsgálnia, hogy együtt tevékenykedett-e a néhaival, és a következő lépés lehetett volna a szerzési arány megállapítása.
- [24] A Pp. 373.§ (4) bekezdése alapján utólagos bizonyítási indítványt terjesztett elő, és kérte, hogy a másodfokú bíróság vegye figyelembe a 2001. május 10. napján kelt levelet a helység2i házzal kapcsolatban, amelyet a néhai írt és birtokvédelmet kért, a 2001-ben kelt levél

részletét, amelyet ugyancsak a néhai írt a helység²ⁱ ingatlan eladása tárgyában, és amelyek igazolják az élettársi kapcsolat tényét, továbbá igazolást csatolt arról, hogy bejelentette az általa szerzett dalokkal kapcsolatos szerzői jogi igényét.

- [25] Jogszabálysértésként a Ptk. 578/G.§ (1) bekezdésének, 685/A.§-ának, a Pp. 6.§-ának, 110.§ (2) bekezdésének, 220.§ (1) bekezdésének, 233.§ (1) bekezdésének, 234.§ (1)-(2) bekezdésének, 233.§ (1) bekezdésének, 234.§ (1)-(2) bekezdésének, 236.§ (1)-(2) bekezdésének, 337.§ (1)-(4) bekezdésének, 276.§ (1) és (5) bekezdésének, valamint 346.§ (5) bekezdésének megsértésére hivatkozott.
- [26] Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság részítéletének helybenhagyását kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a tényállást teljeskörűen felderítette, a szükséges bizonyítást lefolytatta, mérlegelése okszerű, az eljárási szabályokat betartotta, az anyagi jogszabályokat helyesen értelmezve jutott arra a következtetésre, hogy a felek között gazdasági közösség nem állt fenn. Az élettársi kapcsolat elemei a közös háztartás, érzelmi közösség és gazdasági közösség, amelyet az elsőfokú bíróság együttesen vizsgált és összességében értékelt. Helyesen állapította meg, hogy a felek között nem volt gazdasági együttműködés, nem éltek közös lakásban, nem vezettek közös háztartást, nem volt közös számlájuk, nem volt hozzáférésük a másik fél folyószámlájához vagy megtakarításához, közös megtakarításuk, közösen szerzett vagyontárgyuk nem volt, nem kezelték és nem is ismerték a másik fél jövedelmét, a közös vagyonszerzés célzata hiányzott. Az elsőfokú bíróság a gazdasági közösség fennállásának helyesen tulajdonított kiemelkedő jelentőséget. A közös gazdasági cél fogalmát az ítélkezési gyakorlat szűken értelmezi, annak gazdasági tevékenységre és a közös vagyon megszerzésére kell irányulnia, azaz a gazdasági együttműködésnek a közös vagyon gyarapítása a célja. A felperes a cégl-vel kapcsolatosan semmiféle tényállítást nem tett, sem annak tényleges működésére, gazdasági tevékenységére, sem eredményére nézve. A felperes az általa állított húszéves élettársi kapcsolat ellenére sem tudta megjelölni a cím⁹ utcai lakás vásárlásának körülményeit, az állított közös megtakarításra csak azt követően tudott nyilatkozni, hogy a néhai számlakivonatát megkapta. Az cím⁵ utcai ingatlan tekintetében a felújítás idejét, volumenét, költségét nem tudta meghatározni. Olyan tartós értéknövekedést eredményező beruházás az ingatlanban egyébként sem volt, amely a felperesnek jogalapot teremtené az értéknövekedés fele részének akár dologi, akár kötelmi igényként történő érvényesítésére.
- [27] A fellebbezés nem alapos.
- [28] A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság részítéletét a Pp. 370.§ (1) bekezdésében foglaltaknak megfelelően a fellebbezési kérelem és a fellebbezési ellenkérelem keretei között bírálta felül.
- [29] A felperes az elsőfokú részítélet hatályon kívül helyezése iránti fellebbezési kérelmet is előterjesztett, ezért a Pp. 383.§ (1) bekezdése szerinti elbírálási sorrendből következően a másodfokú bíróság elsőként ezt vizsgálta.
- [30] A Pp. 381.§-a szerinti mérlegelhető hatályon kívül helyezés hármas feltétele az elsőfokú bíróság olyan lényeges, az ügy érdemi eldöntésére kiható eljárási szabálysértése, amelynek orvoslása a másodfokú eljárásban nem lehetséges vagy nem észszerű. A jelen eljárásban azonban e feltételek egyike sem állt fenn.
- [31] A Pp. 234.§ (1) bekezdésében, illetve a Pp. 236.§ (1) bekezdésében foglaltak megsértését a felperes arra tekintettel állította, hogy az alperesi jogi képviselő a 6/2018. (III. 26.) MÜK Szabályzatot (Etikai Kódex) megsértette a peren kívüli egyeztetésen megfogalmazott ajánlatok tárgyaláson történő ismertetésével, az elsőfokú bíróság részéről azonban a jogi képviselő felelősségre vonása elmaradt. Abban az esetben, ha az alperesi jogi képviselő magatartása a felperesi hivatkozásnak megfelelően etikai vétséget valósított is meg, az

legfeljebb fegyelmi eljárás lefolytatására szolgálna alapul. Az etikai kifogások értékelésére, az esetleges etikai vétség jogkövetkezményeinek levonására azonban a perben eljárásjogi lehetőség nincs, e tekintetben az elsőfokú bíróság terhére mulasztás nem állapítható meg.

- [32] Hivatkozott a felperes a Pp. 346.§ (5) bekezdésének megsértésére is, mert az elsőfokú bíróság ítéletében nem adta indokát a tanúbizonyítási indítványok mellőzésének. A Pp. 346.§ (5) bekezdése szerint az ítélet jogi indokolása – egyéb kellékek mellett – tartalmazza azokat az okokat is, amelyek miatt a bíróság a felajánlott bizonyítást mellőzte. Az elsőfokú bíróság ítéletének [38]-[39] bekezdésében, illetve [58] bekezdésében részletesen indokolta, hogy a felperes által felajánlott egyes tanúbizonyítási indítványok teljesítését miért mellőzte. Annak a kérdésnek az eldöntése pedig, hogy melyek az ügyben a releváns, bizonyításra szoruló tények, és a felajánlott bizonyítás közül melyik szükséges e tények megállapításához, az anyagi jogszabályok alkalmazását igénylő érdemi döntéshozatal része, ezért a Pp. 276.§ (1) bekezdésében foglaltak vizsgálata az anyagi jogi felülbírálat körébe tartozik. Az anyagi jogi felülbírálat részeként vizsgálta a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság részítéletének, illetve eljárásának az anyagi pervezetéssel összefüggő részét is [Pp. 369.§ (4) bekezdés és 237.§].
- [33] A bizonyítási indítvány mellőzésének kérdése annyiban mégis az eljárási felülbírálat körébe tartozik, amennyiben arra az eljárási szabályok megsértése miatt került sor. A Pp. 275.§ (1) bekezdése szerint a bizonyítási indítványában a fél köteles megjelölni a bizonyítani kívánt tényt és a bizonyítási eszközt. A cég4 cégtől tanú10 és tanú11, a cég5 cégtől tanú12, a cég6 cég és a cég3 cég ügyvezetője, valamint tanú13 meghallgatása iránti indítványát a felperes a 74. sorszám alatti jegyzőkönyvben rögzített tények mellett a 75. sorszám alatti beadványában általánosságban a közös vagyonszerzés bizonyítására kérte, a konkrét vagyontárgy, tevékenység megjelölése nélkül. Az indítvánnyal szemben nem elvárás, hogy az indítványozó fél jelölje meg a tanú lehetséges előadásának pontos tartalmát, azonban nem elegendő a tanú tudomására vonatkozó általános, minden konkrétumot nélkülöző utalás, mert ez kizárja a másik fél oldalán a tárgyalásra való felkészülés érdemi lehetőségét (Kúria Pfv.IV.20.290/2025/6. szám). Ebben a körben tehát az elsőfokú bíróság eljárási szabálysértés nélkül mellőzte a tanúk meghallgatását.
- [34] A felperes hivatkozott a Pp. 110.§ (2) bekezdésének megsértésére is, nem konkretizálta azonban, hogy ebben a tekintetben az elsőfokú eljárást mely részében tartja sérelmesnek, ebből következően ezt a hivatkozását a másodfokú bíróság érdemben nem vizsgálta.
- [35] A hatályon kívül helyezés szükségessége a Pp. 381.§-a alapján nem merült fel, ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének érdemi felülbírálatát végezte el, amelynek során a Pp. 369.§ (3) bekezdés a) pontja szerinti felülbírálati jogkörében az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást nem módosította.
- [36] A felperes a tényállás megalapozatlanságát elsődlegesen arra vezette vissza, hogy több, általa indítványozott tanú meghallgatását az elsőfokú bíróság mellőzte. A Pp. 276.§ (1) bekezdése szerint a bíróság a per eldöntéséhez szükséges tények megállapítása végett bizonyítást rendel el, a (3) bekezdés értelmében a bíróság a fél által előterjesztett bizonyítási indítványhoz, a bizonyítás felvétele tárgyában hozott határozatához nincs kötve. Az (5) bekezdés szerint a bíróság mellőzi a bizonyítás elrendelését vagy a már elrendelt bizonyítás lefolytatását, ha az a jogvita elbírálása szempontjából szükségtelen.
- [37] A felperes 64. sorszám alatti beadványában tanú14 meghallgatását a közte és a néhai között a helységi lakásban fennállott viszony bizonyítására kérte. Az elsőfokú bíróság azonban e tanúvallomás nélkül is megállapította, hogy szoros, szeretetteljes érzelmi kapcsolatban éltek, együttlakásuk pedig sajátos módon, korukhoz és munkájukhoz, elfoglaltságukhoz igazodóan valósult meg, így a perben ugyanezen tényre meghallgatott számos tanú vallomása mellett szükségtelen volt a Németországban élő tanú14 tanúkenti meghallgatása. Ugyanezen okból

indokoltan mellőzte az elsőfokú bíróság az e tények bizonyítására bejelentett tanú8 és tanú9 meghallgatását.

- [38] A cég4 cégtől tanú10 és tanú11, a cég5 cégtől tanú12, a cég6 cég és a cég3 cég ügyvezetője, valamint tanú13 meghallgatása iránti indítványát a felperes a 74. sorszám alatti jegyzőkönyvben foglaltak szerint annak a ténynek a bizonyítása érdekében terjesztette elő, hogy a megnevezett cégekkel ő tartotta a kapcsolatot és bonyolította le a fellépéseket. E tények azonban az elsőfokú bíróság helyes megállapítása szerint a csatolt okiratokkal is bizonyíthatóak voltak.
- [39] 2025. szeptember 3. napján a felperes bizonyítási indítványát már csak utólagos bizonyítás keretében terjeszthette elő. Ennek a Pp. 220.§ (1) bekezdés a) pontjában foglalt feltételét nem valószínűsíti az a felperesi előadás, hogy a helység6 Várban történt közös fellépésről, illetve a néhai 60. születésnapjának megünnepléséről az interneten fellelhető felvételeket, videókat csak a perfelvétel lezárását követő időpontban történt pakolás során találta meg.
- [40] Az igazságügyi ingatlanforgalmi szakértői bizonyítás a kereset jogalapjának hiánya miatt szükségtelen volt, azt az elsőfokú bíróság megalapozottan mellőzte.
- [41] A tényállást érintő további fellebbezési hivatkozásokat sem találta megalapozottnak a másodfokú bíróság. Az elsőfokú bíróság részítéletének [3]-[4] bekezdésében mindössze annyit rögzített, hogy a néhainak a munkabéren felül rendszeres deviza és forint jövedelme volt, amely a csatolt számlakivonatok alapján aggálytalanul megállapítható volt, azok nagyságrendjére vonatkozóan pedig a hivatkozott bekezdések megállapítást nem tartalmaznak. A menedzseri szerződés alapján nem kifogásolható, hogy a részítélet [12] bekezdésében a felperes részéről a néhai művészeti karrierjének segítségét fogalmazta meg az elsőfokú bíróság, az pedig, hogy ebből a gazdasági közösségre vonatkozóan milyen következtetések vonhatók le, már a jogi indokolásra tartozó kérdés. A részítélet [16]-[18] bekezdéseiben foglalt levezetések tényszerűen rögzítik, hogy milyen forrásokból, milyen bankszámláról történt a cím9 utcai ingatlan vételárának kifizetése. Ezzel az elsőfokú bíróság az alperesi ellenkérelemnem nem terjeszkedett túl, és abban a kérdésben sem foglalt állást, hogy a bankszámlán lévő pénz, értékpapír, deviza a felek közös megtakarítása volt-e, vagy bármelyik fél saját jövedelme és megtakarítása.
- [42] Nem sértette meg az elsőfokú bíróság az anyagi pervezetési kötelezettségét sem. A Pp. 237.§ (2) bekezdéséből nem következik, hogy a bíróságnak tájékoztatnia kellene a felet arról, hogy a felvett bizonyítás nem elégséges valamely általa lényegesnek tartott tény bizonyítására. Az a körülmény pedig, hogy a bizonyítékok mérlegelésének eredményeként az elsőfokú bíróság az élettársi kapcsolat valamely elemét nem találja fennállónak, nem jelenti az adott jogszabályi rendelkezés, a perbeli esetben az 1959. évi IV. törvény 685/A.§-a eltérő értelmezését, és anyagi pervezetési kötelezettséget a Pp. 237.§ (3) bekezdés a) pontja alapján nem alapoz meg.
- [43] Az elsőfokú bíróság által helyesen megállapított tényállásból a másodfokú bíróság a Pp. 369.§ (3) bekezdés c) pontja szerinti felülbírálati jogkörében az elsőfokú bíróságtól eltérő jogi következtetést nem vont le, a tényeket másként nem minősítette.
- [44] A felperes német állampolgárságára figyelemmel a nemzetközi magánjogról szóló 2017. évi XXVIII. törvény 35.§ (2) bekezdése alapján alkalmazandó, az 1959. évi IV. törvény 685/A.§-ában foglalt fogalmi meghatározásnak az egységes ítélkezési gyakorlatban kialakult értelmezése szerint az élettársi kapcsolat feltételezi a felek közös lakásban való együttélését, a közös háztartás fenntartását, a felek közötti érzelmi és gazdasági közösség fennállását, valamint azt is, hogy harmadik személyekkel szemben az összetartozásukat minden vonatkozásban felvállalják. A fenti tényállási elemek együttes megvalósulása esetén az életközösség fennállását meg kell állapítani (Pfv.II.20.759/1993/4.). A bíróság az élettársi

kapcsolat fennállása szempontjából lényegi jellemzőket tehát együttesen vizsgálja és összességében értékeli. Helyesen mutatott rá ugyanakkor az elsőfokú bíróság arra, hogy a kapcsolat összetett jellege folytán egyes fogalmi elemek részben és sajátosan is megvalósulhatnak.

- [45] Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a felek szoros és bensőséges érzelmi kapcsolatban álltak, összetartozásukat harmadik személyek irányában felvállalták, és azt is rögzítette, hogy az együttlakásuk, a közös háztartásvezetés sajátos módon, korukhoz, munkájukhoz és elfoglaltságukhoz igazodóan valósult meg.
- [46] A felek közötti élettársi kapcsolatot a gazdasági közösség hiánya miatt nem találta megállapíthatónak az elsőfokú bíróság, amely elemnek a felperes fellebbezési érvelésével szemben indokoltan tulajdonított kiemelt jelentőséget. A gazdasági közösség fogalmának értelmezésével húzható meg ugyanis az a jogi határ, amely a közös háztartásban élő, egymással érzelmi kapcsolatban álló és a külvilág felé ezt ki is nyilvánító – a hétköznapi értelemben élettársaknak tekintett – felek együttélését elkülöníti a jogkövetkezményekkel járó élettársi kapcsolat tényhelyzetétől. A gazdasági együttműködés megvalósulásához a szoros érzelmi kapcsolatban élő felek mindennapokban megvalósuló kölcsönös támogatása, segítése még nem elegendő, az élettársi kapcsolatnak az egymás számára a mindennapokban nyújtott segítségen, a közös háztartásvezetés tényén túl kell mutatnia (BH1998.83.).
- [47] Az elengedhetetlenül szükséges gazdasági közösség körében két konjunktív fogalmi elemnek van döntő jelentősége, a felek közös célok érdekében való együttműködésének és az általuk szerzett jövedelmek közös célra, közös akarattal, közös vagyon megszerzésére történő felhasználásának. A Kúria számos jogesetben fejtette ki, hogy csak akkor állapítható meg a gazdasági közösség, ha a felek nem kizárólag esetileg, egy-egy vagyontárgy megszerzésében vagy csupán az együttélés mindennapi kiadásai tekintetében működnek együtt, hanem a gazdasági tevékenységüket meghatározó célkitűzései közösek, ennek érdekében együttműködést tanúsítanak, a jövedelmeiket közös céljaik érdekében együttesen használják fel (Pfv.II.21.744/2004.). Az egyes élettársi kapcsolatok konkrét tényezőinek tükrében kell állást foglalni abban, hogy állt-e fenn a felek között közös célokra irányuló gazdasági együttműködés, és legalább hallgatólagosan egyetértettek-e abban, hogy a közös gazdasági tevékenység eredményeként szerzett vagyon közös legyen (BH1998.588.). Abban is kialakult a bírói gyakorlat, hogy kizárólag az egyik fél saját vagyonának felhasználása eredményeként létrejött vagyongyarapodás, a döntésben való részvétel és támogatás, illetve az ezzel kapcsolatos ügyintézés közös gazdálkodásnak nem minősíthető (Pfv.II.20.357/2021/4.).
- [48] A felperes szerint a néhaival fennállott gazdasági közössége lényegében három pilléren nyugodott: a magyarországi és a németországi közös fellépésekben megnyilvánuló közös gazdasági tevékenységen; a menedzseri szerződés alapján végzett tevékenységen; illetve a cég1 közös üzemeltetésén. A peradatok alapján az aggálytalanul megállapítható volt, hogy a felek közösen végeztek művészeti tevékenységet. Az ilyen módon megvalósult közös gazdasági tevékenység azonban nem azonos az élettársi kapcsolat egyik elemeként megkívánt gazdasági közösséggel, ugyanakkor az élettársi kapcsolat szempontjából elengedhetetlen gazdasági közösség nem is feltételezi a felek közös gazdasági tevékenységét. A felperes mindvégig hangsúlyos érvelése szerint ugyanakkor a közös gazdálkodásuk, gazdasági közösségük alapja volt, hogy a közös gazdasági tevékenységből származó jövedelmet nem osztották meg, hanem azt a néhai számláján kezelték.
- [49] A néhai és a felperes közös gazdasági tevékenységének kereteit a 2000. szeptember 30. napján megkötött menedzseri szerződés rögzítette. A megállapodás szerint a felperes feladata volt a reklámtevékenységek tervezése, végrehajtása, előadások, turnék, interjúk előkészítése és megvalósítása, a kapcsolódó művészeti és technikai támogatás. A szerződésben azt is kikötötték, hogy a felperes megkapja a néhaitól a bevétel egy részét, amelynek összegét a

szerződésben foglaltak szerint számolják ki. A felperes személyes előadása szerint (59. sorszám alatti jegyzőkönyv) az ingatlanközvetítés mellett a menedzseri tevékenységből származott bevétele, fellépésként díjazásban részesült, bár annak sem a minimum, sem a maximum összegét megnevezni nem tudta. Arra vonatkozóan viszont semmilyen peradat nem merült fel, hogy az ilyen módon megszerzett jövedelmet nem a saját számláján helyezte el, hanem azt a néhai számlájára utalta, és ott közösen kezelték.

- [50] A felperes kültagja volt a néhai által létrehozott cég1-nek. Saját előadása szerint (12. sorszám alatti válaszirat) a társaság hivatalos ügyeit, beleértve a pénzügyeket, a könyvelést a néhai, mint a társaság beltágya intézte, a társaság működésére, a bevételek elszámolására és könyvelésére rálátása nem volt. A társaság működtetésében tehát a felperesnek kifejezetten formális szerepe volt, kültagi viszonya nem olyan körülmény, amely a néhaival fennállott gazdasági közösség irányába mutatna.
- [51] Arra helyesen hivatkozott a felperes, hogy a gazdasági közösség szempontjából önmagában annak nincs meghatározó jelentősége, hogy kinek a nevére szóltak a számlák, melyikük bankszámlájára érkezett a pénz, illetve az ingatlanok tulajdoni lapján ki szerepelt tulajdonosként. Mindezek együttes értékelése azonban közelebb visz a felek közötti gazdasági kapcsolat külvilág számára is csak közvetett információk alapján megismerhető jellegének megítéléséhez.
- [52] A peradatok szerint a felperesnek és a néhainak külön bankszámláik voltak, hozzáféréssel a másik számlájához nem rendelkeztek, a felperesnek információja, rálátása a néhai számlájára, annak forgalmára nem volt, amelynek a jelentőségét a perben az adja, hogy hivatkozása szerint közös jövedelmüket, megtakarításaikat kezelték ezen a számlán.
- [53] Az cím5 utcai ingatlan kapcsán a felperes közel ½ tulajdoni illetőség megszerzését eredményező, közös elhatározással, közös pénzen történt beruházások közös megvalósítását állította. Ehhez képest keresetlevelében sem a tényleges munkákat, sem azok megvalósításának idejét meghatározni nem tudta, a keresetlevélhez csatolt értékbecslésben foglalt munkák elvégzését állította. Az értékbecslésben viszont csak az szerepelt, hogy az utolsó felújítás 2002. év után történt, az egyes munkák részletezésre nem kerültek. Előadását az alperesi nyilatkozatok függvényében módosította (42. sorszám alatt parkettázást, bútorok beépítését, konyha és fürdőszoba felújítást jelölt meg azzal, hogy a felújítás 2012-2013 évben történt, 59. sorszám alatt az ingatlan újra bútorozását és szekrények beépítését említette, míg 64. sorszám alatt a konyha, folyosó, mosdó, hálószoba, nappali felújítását hozta fel). A cím9 utcai ingatlan megvásárlásának körülményeire előadást nem tett, az ingatlan a peradatok szerint nem közös célokat szolgált, hanem a felperes keresetlevelében foglalt nyilatkozata szerint is kifejezetten a néhai művészeti tevékenységét. Az elsőfokú bíróság által az ingatlan megvásárlása kapcsán végzett számításoknak az élettársi kapcsolat megállapíthatósága szempontjából annyiban van jelentősége, hogy a tranzakciókból nyomon követhetően a közhiteles nyilvántartásba a néhai kizárólagos tulajdonaként bejegyzett ingatlan megvásárlása a néhai pénzügyi döntései alapján és a saját számláján rendelkezésre álló, jelentős részben örökségből származó pénzeszközök felhasználásával történt.
- [54] A felek gazdasági kapcsolatának alakulása – az érzelmi kapcsolattal, közös háztartásvezetéssel szemben – a fentebb már érintettek szerint harmadik személyek számára általában nehezen megítélhető. Kiemeli mégis a másodfokú bíróság a felperessel és a néhaival is a közös fellépések révén több évtizedes kapcsolatban álló, minden szempontból elfogulatlannak tekinthető tanú15 tanúvallomását (86. sorszám alatti jegyzőkönyv), aki a néhai és a felperes közötti munkakapcsolat és a szerelmi kapcsolat fennállása mellett is hangsúlyozta, hogy jövedelmeiket külön kezelték, a jó színvonalon történő együttélést meghaladó, akár ingatlanvásárlásban megnyilvánuló közös gazdasági céljaik nem voltak.

- [55] Mindezek az adatok együttesen abba az irányba mutatnak, hogy bár a felperes és a néhai a mindennapok szintjén anyagilag magas színvonalú együttélést kívántak megvalósítani, és az ehhez szükséges mértékben saját anyagi erőforrásaikat rendelkezésre bocsátották, anyagi függetlenségüket megőrizték, bevételeikkel maguk gazdálkodtak, közös vagyonszerzési szándékuk, céljuk nem volt. Az 1959. évi IV. törvény 685/A.§-ában megkívánt, a fentebb részletezett jellemzőkkel bíró gazdasági közösség hiányában az elsőfokú bíróság helyes következtetése szerint a felperes és a néhai közötti kapcsolat élettársi kapcsolatnak nem minősíthető, ezért az elsőfokú és másodlagos keresetet elutasító részítéletet a másodfokú bíróság a Pp. 383.§ (2) bekezdése alapján helybenhagyta.
- [56] Az utólagos bizonyításnak a felperes által hivatkozott, a Pp. 373.§ (4) bekezdésében rögzített feltételei nem álltak fenn, ezért azt a másodfokú bíróság nem teljesítette. A másodfokú tárgyaláson a felperes másodlagos keresetét hagyatéki hitelezői igényként jelölte meg, amely a Pp. 7.§ (1) bekezdés 12. a) pontja szerint keresetváltoztatás, amelynek a Pp. 373.§ (1) bekezdése alapján a (3) bekezdésben foglalt feltételek hiányában a másodfokú eljárásban nem volt helye, azt a másodfokú bíróság a Pp. 373.§ (1) bekezdése alapján elutasította.
- [57] A sikertelenül fellebbező felperes a Pp. 83.§ (1) bekezdése alapján köteles az alperes által a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és kamarai jogtanácsosi költségről szóló 17/2024 (XII. 9.) IM rendelet 2.§ (1) bekezdése alapján felszámított másodfokú perköltség, míg a Pp. 102.§ (1) bekezdése alapján az illetékre kiterjedő költségfeljegyzési jogára figyelemmel feljegyzett fellebbezési eljárási illeték megfizetésére.

helység5, 2026. június 4.

Dr. Kutasi Tünde s.k. a tanács elnöke, Dr. Kovács János s.k. előadó bíró, Gáspárné dr. Baranyabán Judit s.k. bíró